

برنامه اتحاد برای دموکراسی

هدف ما سرپرستی یا دخالت در جنبش آزادیخواهی مردم ایران نیست.

هدف ما تنها کمک به هماهنگی و هم افزایی برای نیل به اهداف مشترک در مبارزه با دیکتاتوری است.

فهرست:

بخش اول: هدف از برنامه

بخش دوم: دعوت از کلیه نیروهای آزادیخواه

بخش سوم: اصول اساسی اتحاد برای دموکراسی

بخش چهارم: تاکتیک های پیشنهادی

بخش اول: هدف از برنامه

این برنامه با اهداف زیر تدوین گردیده است:

الف) گردآوری اساسی ترین مطالبات مردمی (که تا حد ممکن، خواست مشترک طیف گسترده ای از نیروهای آزادیخواه را در برداشته باشد)،

ب) همسوئی، هماهنگی هر چه بیشتر این نیروها در جهت به کارگیری تاکتیک های موثر برای محو کامل حکومت دیکتاتوری و استقرار حاکمیت صندوق رای در تعیین حکومت و سرنوشت مردم ایران

بخش دوم: دعوت از کلیه نیروهای آزادیخواه

از همه نیروهای آزادیخواه دعوت می شود تا برای اتحاد و هم افزایی در راستای نیل به استقرار اصول مندرج در بخش سوم، ضمن حفظ تشکیلات سازمانی و اهداف خود که ممکن است با اصول زیر مشترکاتی داشته باشد، با بکارگیری هر چه وسیع تر و هماهنگ تر تاکتیک های مندرج در بخش چهارم، تمام توان خود را به کار گیرند تا دست در دست هم، هر چه بتوان تر، بساط دیکتاتوری در ایران را در کوتاه ترین زمان ممکن جمع کنیم.

بخش سوم: اصول اساسی جنبش اتحاد برای دموکراسی

با توجه به دستاوردها و تجربیات تاریخی جوامع بشری، به ویژه تجربیات دهه های اخیر در کشورمان ایران، بر ضرورت بازنگری در کلیه قوانین مرتبط از جمله قانون اساسی بر پایه اصول زیر تاکید می کنیم و این اصول را به عنوان حداقل مطالبات مردم برای دستیابی به یک زندگی شایسته می دانیم:

۱. حاکمیت ملت بر سرنوشت خویش بر اساس خرد جمعی جامعه و با بهره گیری از دستاوردهای دانش در

جوامع بشری،

۲. رعایت آزادی، برابری و سایر حقوق اساسی بشر، از جمله حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در کشور با توجه کامل به میثاق ها و کنوانسیون های بین المللی از جمله میثاق حقوق مدنی و سیاسی (۱۹۶۶)، میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶)، کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان (۱۹۷۹) و کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹)، و تدوین مقررات کشور با رعایت این حقوق،
۳. برخورداری غیرتبعیض آمیز زن و مرد از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و تعیین وظایف برای آنان بر اساس عدالت،
۴. ممنوعیت تفتیش عقاید، مواخذه و تعرض به افراد به دلیل داشتن یا ابراز عقیده،
۵. ممنوعیت هر گونه گزینش افراد برای مشاغل بر اساس اعتقادات فکری آنان،
۶. آزادی کامل در داشتن اعتقادات مذهبی و غیرمذهبی و انجام مراسم اعتقادی و رعایت احوال شخصیه (ازدواج، طلاق، ارث و وصیت) ادیان و مذاهب، تا جائیکه بنا به تشخیص دادگاه ها مخالف قوانین موضوعه کشور، حقوق بشر، نظم عمومی و اخلاق حسنه (به مفهوم حقوقی آن) نباشد،
۷. آزادی داشتن یا نداشتن حجاب یا سایر نشانه های مذهبی و غیر آن،
۸. برخورداری کلیه آئین ها، اقوام و گروه ها از حقوق مساوی بدون در نظر گرفتن عواملی چون اعتقادات، رنگ، نژاد، زبان، و مانند اینها،
۹. آزادی کامل تشکیل احزاب، جمعیت ها، انجمن های سیاسی و صنفی، آزادی راه اندازی رسانه های گروهی، تشکیل اجتماعات و راه پیمایی ها، و آزادی اعتصاب به عنوان مهم ترین ابزارهای احقاق حق،
۱۰. تضمین حق حیات و امنیت شخصی، و مصونیت حیثیت، جان، مال، حقوق، مسکن و شغل اشخاص از تعرض،
۱۱. نفی هر گونه رفتار یا کیفر ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، و حق دسترسی همه به دادرسی عادلانه،
۱۲. ممنوعیت هر گونه شکنجه و آزار جسمی یا روحی به هر دلیل از جمله برای گرفتن اقرار و یا کسب اطلاعات و یا برای عمل ممنوع تفتیش عقاید، یا هتک حرمت از متهم یا مجرم محکوم، ممنوعیت ایجاد بازداشتگاه های غیر رسمی و ضرورت باز بودن درب کلیه زندانها به طور شبانه روزی و در تمام روزهای سال به روی بازرسان ویژه سه قوه و نمایندگان مجلس (که توسط مردم به طور مستقیم و بلاواسطه انتخاب می شوند)، و نیز نمایندگان ارگان های رسمی حقوق بشری سازمان ملل متحد، مجتمعاً یا منفرداً، و ضرورت مجازات شدید متخلف از این موارد،
۱۳. لغو مجازات اعدام، به هر عنوان، تحت هر شرایط و به هر شکل اعم از تیرباران، حلق آویز کردن، سنگسار، و دیگر اشکال متصور،
۱۴. تحقق حق برخورداری آحاد جامعه از تندرستی و بهداشت، رفاه مطلوب و شایسته انسان از جمله خوراک، پوشاک، مسکن، خدمات اجتماعی، و تحصیل رایگان،

۱۵. رعایت و تضمین تفکیک و استقلال کامل قوا، با رعایت اصل حاکمیت رای مردم،
۱۶. اداره امور کشور با اتکاء به آرا عمومی از راه انتخابات مستقیم و بلاواسطه توسط مردم از جمله از طریق انتخاب مقامات عالی‌ه سه قوه مقننه، مجریه و قضائیه، انتخاب مقامات ارشد اجرائی و شوراهای منطقه ای و محلی توسط مردم هر منطقه و محل، و تضمین مشارکت مردم در تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خویش، از طریق دخالت مستقیم آنان در امور اجرائی خویش،
۱۷. در نظر گرفتن راه‌های قابل دسترس برای بازنگری در قانون اساسی، با توجه به تحول جوامع بشری، تغییر نیازها و دانش بشر، و درک ضرورت تحول در قوانین و مقررات حاکم بر زندگی انسان،
۱۸. تضمین استقلال و امنیت اقتصادی و سیاسی کشور، ضمن داشتن تعامل با سایر کشورها،
۱۹. احترام به سایر ملل و برقراری روابط صلح آمیز با کشورهای جهان،
۲۰. همکاری با نهادهای بین‌المللی جهت استقرار و توسعه حقوق بشر، صلح و بهبود شرایط زیستی در ایران و جهان.

بخش چهارم: تاکتیک‌های پیشنهادی

الف) اصول ناظر بر انتخاب تاکتیک‌ها:

اصل اول: تاکتیک به ابتکار خود:

مهم‌ترین اصل در اتخاذ تاکتیک‌های موثر این است که هر فرد یا گروهی از افراد، توانائی انجام یک یا چند تاکتیک را دارد. تشخیص توانائی و امکانات هر کس در گامی که بر می‌دارد بر عهده خود وی خواهد بود. تصور این که "گام من ناچیز و بی‌تاثیر است" سمی مهلک برای جنبش آزادیخواهی است. گام‌های هر چند کوچک هنگامی که در کنار گام‌های سایر آزادیخواهان قرار می‌گیرد گامی بلند به جلو خواهد شد. هر گام، چه در صحنه‌های جامعه فیزیکی و چه در فضای مجازی (مانند اینترنت و سایر رسانه‌ها)، مهم است و نباید هیچیک را کم‌اهمیت دانست.

اصل دوم: تاریخ مصرف تاکتیک‌ها:

برخی تاکتیک‌ها (مانند شعارهای مناسبی یا شیوه تجمع) تاریخ مصرف دارند و بسته به شرایط زمانی، مکانی، آرایش و وضعیت کمی و کیفی نیروها ممکن است تغییر یابند یا از لیست اولویت‌ها حذف شوند. در مقابل، برخی دیگر از تاکتیک‌ها (مانند شعارنویسی‌های گوناگون، تلاش برای سازماندهی اعتصابات و غیره) می‌توانند تقریباً در همه حال در لیست اولویت‌های مبارزه قرار گیرند. تشخیص آن بسته به مورد، با خرد جمعی آزادیخواهان یا تصمیم‌گیری‌های انفرادی هر مبارز آزادیخواه است. لازم است به طور مداوم، وضعیت موجود از جمیع جهات از جمله روحیه و آمادگی عموم مردم، امکانات

موجود، نسبت هزینه های مادی و معنوی به دست آورد های ناشی از هر تاکتیک و سایر شرایط مورد ارزیابی هوشمندانه قرار گیرد.

اصل سوم: مبارزه مدنی مسالمت آمیز ضمن برخورداری از حق دفاع مشروع:

تاکتیک ها باید عاری از هر نوع خشونت باشد، اما این بدین معنا نیست که به هنگام ضرورت، با رعایت کلیه موازین شناخته شده مورد قبول جوامع متمدن انسانی، نباید از خود دفاع مشروع به عمل آورد. دفاع مشروع برای دفع خطر، حق قانونی هر انسان است. دفع خطر تعرض مهاجمین حتی اگر مامورین یک دولت مشروع و قانونی باشند که از حدود وظایف و اختیارات قانونی خود تخطی کرده باشند، ولو این که منجر به از بین رفتن لوازم سرکوب از جمله ماشین ها، اماکن و وسایل دولتی یا حتی موجب آسیب به مامور خاطی شود تحت شرایطی بلامانع است. از ناموس، جان و مال خود و همزمانتان بدون درنگ به طور متناسب دفاع کنید.

ب) برخی از تاکتیک های پیشنهادی:

تاکتیک های ذکر شده در زیر تنها تمثیلی است و نباید خود را محدود به این تاکتیک ها دانست. به طور مستمر، شرایط محیط خود را بررسی کنید، تاکتیک های ابتکاری را بیابید یا خلق کنید و آنها را از طریق فضای مجازی یا ارتباطات مطمئن خود، در اختیار سایرین قرار دهید. هر تاکتیک باید در راستای در هم کوبیدن گام به گام ارکان دیکتاتوری و زمینه سازی برای سرنگونی نهائی آن باشد.

ضمناً بعضی از تاکتیک ها (مانند اسکناس نویسی، شعار نویسی) به طور فردی و در هر زمان که بخواهید قابل اجراء هستند، در حالیکه برخی دیگر (مانند تجمعات، تظاهرات خیابانی و مآلاً قیام نهائی برای به زیر کشیدن کامل دیکتاتوری)، نیازمند زمینه سازی و یا هماهنگی از طریق ستاد یا ستادهائی هماهنگ با هم است. نداشتن رهبری واحد در جنبش اخیر آزادیخواهی مردم ایران (موسوم به جنبش سبز)، در عین حال که از مزایای آن است و خطر سازش و خیانت در سطح چهره های شاخص را کاهش می دهد، از جهت عدم هماهنگی در برخی موارد، تا کنون نقطه ضعف آن بوده است ولی امید بسیار وجود دارد که به تدریج رفع شود.

اساساً تاکتیک ها باید حداقل با اهداف زیر تدوین و اجراء شوند:

- مشروعیت زدایی
- همبستگی و مقاومت ملی
- شکاف در صفوف نیروهای حامی دیکتاتوری و فرسایش حکومت
- فلج سازی

لیست اولیه تاکتیک های پیشنهادی برای انجام فردی یا گروهی در هر زمان و مکان (که بر حسب مورد امکان آن وجود داشت یا هماهنگی لازم به وجود آمد) به شرح زیر است:

الف) برای همزمان داخل کشور:

- اولین گام: مجهز کردن کامپیوترهای خود به نرم افزارهای امنیتی متعدد (معمولاً یک نرم افزار به تنهایی پوشش امنیتی لازم را به شما نخواهد داد).
- شعارنویسی بر روی هر وسیله و مکان که برای عده ای از مردم قابل دیدن باشد. شعارنویسی ها به گونه ای انجام شود که موجب ایراد خسارت به اموال شخصی مردم نگردد.
- طرح بحث و بالا بردن آگاهی و حساسیت مردم در محافل مختلف (و نیز محیط های مجازی) نسبت به بی لیاقتی، فساد و جنایات حکومت
- بالا بردن امید در مردم (عقب نشینی موقتی مردم از خیابان ها، و جایگزین شدن تدریجی تاکتیک های به مراتب موثرتر برای به زانو در آوردن دیو سیاه استبداد، نباید موجب یاس شود. ننگارید حکومت اراذل و اوباش از این مسئله سوء استفاده کند. یادمان نرود که ملت ایران با مقاومت منفی و اتخاذ تاکتیک های عاقلانه، حکومت خونریز مغول ها را مضمحل کرد).
- از کار انداختن دستگاه تبلیغاتی حکومت با افشاگری های مستمر و انجام هر اقدام فیزیکی یا مجازی که منجر به از کار افتادن آن شود.
- به زانو در آوردن شبکه اقتصادی حکومت از طریق کم کاری فردی، اعتصابات سفید (بدون اعلام رسمی) و حرکت به سوی اعتصابات رسمی و سراسری در زمان مناسب.
- انجام هر گونه حرکت هماهنگ و غیر هماهنگ (فردی)، مانند پخش اعلامیه، نصب تراکت، دیوارنویسی به طور کلی یا برای مناسبت های مختلف و کندن یا محو تبلیغات و منصوبات حکومت در اماکن عمومی، در جهت فرسایش نیروهای حکومت.
- ایجاد شبکه های محلی و اجتماعی برای انجام موثرتر و کم خطرتر فعالیت ها
- ارزیابی توانائی های خود و دوستانتان برای کسب آمادگی هر چه بیشتر برای روزی که مردم برای به زیر کشیدن دیکتاتوری به خیابان ها خواهند آمد. آمادگی روحی، تعیین نقش عملی و فراهم سازی وسایل لازم برای دفاع از خود، اسباب ضروری برای هر قیام موفق است.
- اطلاع رسانی وسیع به هر شکل ممکن در هر موردی که فکر می کنید به تضعیف دیکتاتوری کمک می کند.
- (تاکتیک های عملی خود را، حتی اگر توسط یک نفر مورد توجه و اجراء قرار گیرد، به این لیست اضافه کنید).

ب) برای همراهان خارج از کشور:

- اطلاع رسانی اوضاع داخل به هم وطنان خارج از کشور
- اطلاع رسانی و درخواست از مقامات سیاسی محلی و دولتی کشور محل اقامت خود برای اقدامات جدی و واقعی برای مقابله با نقض گسترده حقوق بشر در ایران
- برگزاری تظاهرات، گردهمایی ها و کنفرانس های گوناگون برای ایجاد واکنش در افکار عمومی جهان و تصمیم گیرندگان کشورها و سازمان های بین المللی برای اقدام جدی و موثر علیه دیکتاتوری در ایران
- مقابله با تاکتیک جدید ایران در تقویت مراکز اسلامی و تکایا در خارج از کشور (بنا بر اطلاعات موثق، دولت ایران با صرف هزینه های زیاد، بهره گیری از عوامل خارج نشین خود و اعزام عوامل جدید، در صدد جذب ایرانیان خارج از کشور به این گونه مراکز و منفعل کردن آنها به وسیله این مساجد الضرار در قالب مراسم مذهبی و کاملاً غیرسیاسی است. با این تاکتیک ها از طریق افشاگری گسترده و با استفاده از آزادی بیانی که دارید فعالانه اقدام فرمائید).
- درخواست اتحاد همه طیف های خارج از کشور در برابر دیو سیاه استبداد (از هر کس که در رسانه های عمومی بلندگوئی در دست دارد تقاضا داریم درعین برافراشتن پرچم مستقل خود، در صفوف جنبش آزادیخواهی مردم ایران موسوم به جنبش سبز قرار گیرند. جنبش سبز ملک طلق گرایشات راست اصلاح طلب نیست. جنبش سبز در واقع جبهه متحد آزادیخواهان در برابر استبداد است. اگر در مناسبتی مذهبی یا به هر دلیلی، جنبش اعلام یک حرکت اجتماعی هماهنگ را نمود، ضمن به رسمیت شناختن حق مرزبندی شما با مناسبت یا دلیل اعلام شده، مردم را به دلیل سکولاریسم یا حتی لائیسیتته خود، به عدم شرکت ترغیب نفرمائید. بیائید درست در دست هم دیکتاتوری را در هم بکوبیم).
- شناسائی مزدوران حکومت در خارج از کشور و اطلاع رسانی لازم به دستگاه های امنیتی و قضائی کشور محل اقامت آن مزدوران جهت اقدام متناسب آن کشورها علیه آنان.
- (تاکتیک های عملی خود را، حتی اگر توسط یک نفر مورد توجه و اجراء قرار گیرد، به این لیست اضافه کنید).

تدوین و تقدیم از: حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران

<https://greenlawyers.wordpress.com>